

Agerschou (SF):

Må jeg forstå kristeligt folkeparti på den måde, at det, kristeligt folkeparti kalder den økonomiske nødvendighed, ikke behøver at gå ud over personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, som i forvejen ikke har haft det for godt og i disse år får mulighed f.eks. for at flytte fra store centralinstitutioner over i små boenheder? Er kristeligt folkeparti enig med SF i, at den form for projekter skal man undgå bliver ramt af det lovforslag, vi behandler i dag?

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Ja til hr. Agerschous spørgsmål, og så vil vi sige, at vi tror ikke, der er nogen, der er bedre til at vurdere dette end kommunerne selv.

Dohrmann (FP):

Når man har set, hvorledes kommuner og amter på trods af beskæringer af bloktilskudene, henstillinger m.v. har fortsat med at bruge løs af pengene, som om vi stadig væk befandt os i slutningen af 1960'erne, må det indrømmes, at der i allerhøjeste grad er behov for et indgreb. Det, der selvfølgelig skal kritiseres, er, at lovforslaget først fremsættes på nuværende tidspunkt. Jeg synes godt, man kunne have vist kommunerne det hensyn at have fremsat det noget før, men der er nok ingen tvivl om, at når det først dukker op nu, er det også på grund af, at kommunalvalget lige skulle overstås først.

Det, der har manglet i den eksisterende lovgivning indtil nu, har så absolut været nogle sanktionsmuligheder over for de kommuner, som ikke overholdt de forskellige henstillinger. Det har regeringen ikke rigtig turdet.

Det foreliggende lovforslag finder jeg ikke særlig godt. Det ville, som det blev sagt for et øjeblik siden, have været langt mere effektivt, hvis regeringen var kommet med et generelt byggestop, i hvert tilfælde for administrative, offentlige bygninger, men i mangel af bedre vil vi støtte dette forslag, selv om vi gør det uden begejstring. Og så synes jeg, man fra forslagsstillernes side skal indrømme helt ærligt, at formålet med dette selvfølgelig også er at få nogle flere penge i statskassen. Hvis formålet ikke havde været at få flere

penge kradset ind til statskassen, kunne man lige så godt have skrevet, at hvis man påbegyndte byggeri af denne karakter, skulle der gives nogle skattelettelser i stedet for. Effektiviteten ville have været den samme, men det ville have givet skatteyderne penge. Der er ingen rimelighed i, at kommunerne ligger og vælter sig i penge, som de gør for øjeblikket. De aner jo ikke, hvad de skal bruge dem til.

Maisted (FD):

Ved det afholdte kommunalvalg blev juleaften rykket frem til den 19. november; det kostede de offentlige kasser 3 mia kr., og det er selvfølgelig rimeligt, at staten siger, at dem må vi have inddraget. Af Statistiske Efterretninger fra den 3. december fremgår det, at amtskommunerne i likvide midler har 4.670 mill. kr. og primærkommunerne 12.579 mill. kr. Af disse likvide midler udgør for amtskommunernes vedkommende statsobligationer og statsgældsbeviser, kommunekreditforeningsobligationer og realkreditobligationer 2.188 mill. kr. For primærkommunernes vedkommende er der i de samme værdipapirer tale om 4.223 mill. kr. Der er altså overhovedet ikke noget at skændes om. Staten burde selvfølgelig inddrage disse værdipapirer, der ligger lige så godt i statskassen, som de ligger hos amtskommunerne og primærkommunerne. Det ville ingen forskel gøre, og så havde man jo løst problemet, så man ikke risikerer, at amtskommuner og primærkommuner går på markedet og omsætter statspapirer til forbrug.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres indlæg, og det vil sikkert ikke undre nogen, at jeg særlig vil takke de ordførere, som gav udtryk for, at de forstod nødvendigheden af at fastholde den økonomiske politik, for også dette forslag er et led i justeringen af den økonomiske politik ved færdiggørelsen af finanslovsforslaget for 1986.

Det forslag, vi har til behandling, har to formål. Det ene er at dæmpe den overophedning, der i den sidste tid har vist sig i bygge- og anlægssektoren. Det er jo sådan, at allerede den 10. september i år udsendte regeringen et cirkulære, hvori den bad kommunerne om at begrænse deres bygge- og anlægsaktiviteter, men alligevel er det sådan, at de